

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 33

V Zateci dne 7. září 1951

Cena 3 Kčs

V neděli 19. srpna t. r. bylo v JZD IV. typu v Dobříčanech na Zatecku slavnostně zahájeno česání chmele, za účasti vládní delegace, složené z ministra zahraničního obchodu Dr. Antonína Gregora, náměstka ministra zemědělství Antonína Nedvěda a poslankyňe národního shromáždění Anny Mrskošové.

Ministr zahraničního obchodu Dr. Ant. Gregor promluvil v Dobříčanech k návštěvníkům slavnosti o důležitosti chmele pro naše národní hospodářství.

V dalším průběhu slavnosti vyhlásila poslankyně Národního shromáždění Anna Mrskošová výsledky loňské soutěže o dosažení nejvyšších hektarových výnosů na chmelnicích a předala vítězům odměny.

Potom se odebrali účastníci slavnosti na chmelnici JZD, kde členové vládní delegace načesali první větve chmele a zahájili jeho letošní sklizeň.

Členy vzorného JZD v Dobříčanech jsou téměř výhradně volyňští Češi, naši krajané z Kvasilova.

Ministr zahraničního obchodu Dr. Antonín Gregor česá první větev zateckého „zeleného zlata“.

Boj tvá

Vzpomínáme letos již po sedmé slavného zahájení bojů o Dukelský průsmyk, tuto těžkou, neschůdnou, ale správnou cestu, po níž se vracel do vlasti po boku slavné, bratrské Rudé armády 1. čs. armádní sbor z SSSR.

Slovenské národní povstání, vypuknuvší 29. srpna 1944, bylo vzrušujícím signálem k poskytnutí rychlé a účinné pomoci lidu, který se zvedl proti nepříteli a věřil, že nebude v boji osamocen.

Ve všech útvech čs. vojenské jednotky v SSSR začala intenzivní činnost a přípravy k bojovému vystoupení. Na četných shromážděních u útvarů osvětoví důstojníci osvětlovali vojákům politický význam události a připravovali je tak mravně i politicky k nastávajícím těžkým úkolům. 1. čs. armádní sbor v SSSR se v rychlém tempu soustřeďoval do výchozího postavení k útoku ve směru na Krosno, Duklu a Prešov.

8. září 1944 promluvila tvrdou a důraznou řečí děla a minomety. Potom kulomety, pušky, automaty a ruční granáty. Začal nový boj československé vojenské jednotky v Sovětském svazu o přístup ke hranicím vlasti, které zrádně, hanebně a bez odporu vydala zaprodaná československá buržoasie na „doporučení“ západních „spojenců“ v r. 1938 hitlerovskému fašistickému Německu.

Československá buržoasie nikdy nepřinášela krvavých ani jiných obětí pro republiku. Ona jen těžila z krve, obětí a práce jejího lidu. Proto s lehkým srdcem mohla dopustit k Mnichovu. Český a slovenský lid však draze platil životy svých nejlepších synů a dcer za každou píď zpět dobyté rodné ze-

mě. A proto chrání, střeží a bude ještě lépe střežit nedotknutelnost svých státních hranic proti jakýmkoliv pokusům nepřátel, kdykoliv a odkudkoliv. Toto rozhodnutí učinili před sedmi lety vojáci 1. čs. armádního sboru v SSSR když poznali, jakou mohutnou hradbou jsou naše české a slovenské pohraniční hory. Toto rozhodnutí je rovněž výrazem neměnné vůle všeho našeho pracujícího lidu, který si je dobře vědom nebezpečí, jakým jsou pro naši lidově demokratickou republiku pokusy o remilitarisaci západního Německa a snahy o jeho zneužití pro útočnou válku proti SSSR, naší republice a ostatním zemím lidové demokracie.

Dnes však jsou poměry a situace u nás podstatně jiné, nežli v době útoku hitlerovského Německa. A tato situace a poměry se budou pro nás neustále příznivěji vyvíjet, neboť každý den nám přináší nové, další a

větší pracovní úspěchy celého národního kolektivu při budování základů socialistické vlasti Čechů a Slováků.

Tato tvořivá práce je formou našeho dnešního boje proti starému nepříteli, světovému imperialismu, který pro dosažení svých zhoubných cílů používal dříve německého fašismu a Hitlera a dnes se snaží organizovat všechny nejreakčnější elementy za vedení imperialismu amerického.

Proto musíme my, příslušníci čs. zahraniční armády ze SSSR, postupovat v prvních řadách bojovníků na frontě práce a výstavby naší vlasti. Každý z nás si musí uvědomit, že dnes pokračujeme v boji o lepší budoucnost, šťastný život nás i našich dětí, o mír na celém světě a že na každém z nás závisí konečný výsledek a úspěch celku.

Boj trvá. Poražený německý fašismus zvedá hlavu za vydat-

né podpory světového kapitalu, reprezentovaného americkým imperialismem. To nás zavazuje ke zvýšené bdělosti a ostražitosti. To nás zavazuje k úsilovnému podporování světového mírového hnutí, jehož vlny se nezadržitelně šíří do všech končin země, mezi všemi národy.

Hrdinné činy jednotlivců na frontě vytvářely vždy příznivé předpoklady pro úspěchy celých vojenských jednotek, Čin a úspěchy hrdinů socialistické práce prospívají celému kolektivu pracujících, pomáhají k dosažení vítězství na frontě práce, výstavby a budování a jsou přesnými, přímými zásahy do posic podněcovatelů nové světové války. Je proto třeba, aby každý z nás, bojovníků za svobodu, dokázal a potvrdil znovu, že si plně zaslouží i dnešním svým počínáním tohoto čestného a hrdého jména.

Jar. Chudoba

Vzestup kultury v zemích lidové demokracie

Lidově demokratické zřízení v řadě zemí Evropy i Asie otevřelo pracujícímu cestu k novému životu a vytvořilo neomezené možnosti pro rozvoj hospodářství a kultury. Po prvé ve svých dějinách svobodné národy Číny, Polska, Československa, Maďarska, Rumunska, Bulharska a Albánie inspirované velkým příkladem SSSR získaly možnost rozvíjet svou národní a opravdovou lidovou kulturu.

Imperialisté pohlíželi na Čínu a země střední a jihovýchodní Evropy jako na své agrární-surovinové přívěsky. Opírajíce se o buržoasní a reakční vlády, uměle brzdili v těchto zemích rozvoj národní vědy, literatury, umění a rozšiřovali v nich kosmopolitickou, protinárodní kulturu. Kapitalismus se ukázal jako zavilý nepřítel národní kultury a osvěty mas.

Svržení kapitalismu a vytvoření nového společenského řádu změnilo poměry od základů. V zemích lidové demokracie se splnila prorocká Leninova slova, podle nichž po nastolení vlády dělníků a rolníků všechny zázraky techniky a všechny vymoženosti kultury se stanou majetkem všeho lidu.

Lidové vlády likvidují především tíživé dědictví minulosti - negramotnost. V Číně se učí nyní 20 milionů rolníků číst a psát. Školy

navštěvují miliony dětí dělníků a rolníků, které dříve neměly přístup ke vzdělání. V Albánii, v Bulharsku, v Rumunsku a v Polsku bude v nejbližších letech navždy likvidována negramotnost.

Na vysoké školy v Číně, Polsku, ČSR, Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku a Albánii přišli noví studenti - děti dělníků a pracujících rolníků. A tak vyrůstá nová lidová inteligence, oddaná socialismu. V Maďarsku na př. počet posluchačů na vysokých školách vzrostl proti předválečným letům trojnásobně. V Polsku je vysokých škol dva a půlkrát více než před válkou, v Bulharsku čtyřikrát. V Číně je nyní přes 200 vysokých škol, na nichž studuje přes 128.000 studentů.

Vlády zemí lidové demokracie otvírají pro pracující tisíce klubů a domů kultury, staví nová divadla, a to nejen v městech, nýbrž i v dělnických střediscích a vesnických osadách. Uprostřed lidových mas se rodí vynikající talenty, které mají nyní otevřenou cestu k tvůrčí práci. Při všobecném vzestupu kultury významné místo připadá knize a tištěnému slovu. Komunistické a dělnické strany v zemích lidové demokracie po příkladu Sovětského svazu všemožně rozšiřují a zlepšují vydávání knih, časopisů a deníků, zakládají tisíce

nových knihoven. Knihy jsou nyní přístupné všem pracujícím. Jen v tomto roce bude v Čínské lidové republice vydáno přes 350 milionů výtisků knih. V Polsku náklad knih je nyní pateronásobný proti předválečným letům. Po prvé v dějinách těchto zemí vycházejí ve velkých nákladech díla pokrokových spisovatelů minulé doby a spisovatelů soudobých. Ve starém Rumunsku náklad všech buržoasních časopisů a deníků nepřesahoval 700.000 výtisků. Nyní vychází v zemi přes 300 časopisů, jejich celkový náklad činí více než 5 milionů výtisků. Ve velkém nákladu vycházejí ve všech zemích lidové demokracie práce V. I. Lenina a J. V. Stalina. Vědci, spisovatelé a umělci pracovníci v lidově demokratických zemích stále častěji navštěvují sovětskou zemi a seznamují se s vymoženostmi a úspěchy její vědy, literatury a umění. Za těchto podmínek nepřetržitě rostou přátelské vztahy mezi kulturními pracovníky lidově demokratických zemí a kulturními pracovníky Sovětského svazu. Nade vším vítězí učení Lenina-Stalina a veliké zkušenosti SSSR ukazují pracujícím zemím lidové demokracie cestu k socialismu. V bratrské spolupráci s národy Sovětského svazu budují novou a pokrokovou kulturu.

Podle čas. „Pravda“

Militarisace Japonska přináší pracujícím hlad a bídu

V posledním roce americké okupační úřady otevřeně obnovují japonský militarismus. Desítky závodů na válečnou výrobu pracují již plným tempem. Pod pláštěm rozšiřování „policie“ byla ve skutečnosti vytvořena armáda čítající kolem 700.000 mužů. Reorganizují se také námořní a letecké síly. Tempo remilitarisace země stále roste.

Militarisace Japonska přinesla pracujícím neslýchaná strádání. Na bedra lidu dolehla obrovská břemena výdajů na zbrojení. Roste nezaměstnanost, hlad a bída širokých mas. V tomto roce jsou okupační náklady vyšší než 100 miliard yenů. Pod rouškou veřejných prací bylo dále věnováno 110 miliard yenů na stavbu strategických silnic a letišť. Více než 168 miliard yenů bylo věnováno na vytvoření „policejních“ divisí.

Jošidova vláda, aby uhradila tyto obrovské výdaje na militarizaci země, stále více a více utahuje daňový šroub. Podle časopisu „Nippon keidzaj“ bylo daňové zatížení obyvatelstva dvanáctkrát vyšší než v roce 1939. Polovina výdělků pracujících jde na daně.

Nemilosrdně jsou také olupováni rolníci. Na příkaz amerických okupačních úřadů Jošidova vláda hromadí vojenské zásoby a rolníci jsou zbavováni posledních zbytků rýže. Celá země je zapletena do pavučiny inflace. Množství oběživá vzrostlo proti letům před válkou stošestnáctkrát. Přitom přirozeně dražota stále roste. Podle údajů „radu pro hospodářskou stabilizaci“ stouply ceny v prvních osmi měsících od zahájení války v Koreji o 62%.

Přes nepřetržitý růst cen mzdy zůstávají stále zamrazeny. Jsou nyní ve skutečnosti dvakrát nižší než byly v letech před válkou. Ve vojenských závodech se zavádí podmínky nucené práce. Dělníci musí pracovat 12–14 hodin, častokrát celých čtyřicet hodin. V podnicích vyrábějících pro válku se stalo pravidlem, že dělníci musí pracovat bezplatně pět hodin nad pracovní dobu. Nesnesitelná dřina a špatná výživa má za následek hromadná onemocnění dělníků. Tak v metalurgickém závodě Kawasaki onemocnělo tuberkulosou

tři tisíce dělníků z celkového počtu deseti tisíc zaměstnanců. Ve výrobě roste nepřetržitě také počet úrazů. Podle zpráv tisku zahynulo nebo bylo zmrzačeno loňského roku 692 tisíc dělníků. Přitom nutno mít na paměti, že od ledna letošního roku bylo silně omezeno vyplácení nemocenských podpor při úrazech.

Za stálého rozšiřování výroby válečného materiálu je stále omezována výroba pro civilní spotřebu. To má za následek, že mezi dělnictvem stále vzrůstá nezaměstnanost. Podle agentury „Rengo Cusin“ je v nynější době na 18 milionů nezaměstnaných nebo částečně zaměstnaných.

Hrozná bída se stala údělem milionů lidí. Statistice pracujících žijí v odporně páchnoucích doupatech. Za peníze vyždímané z lidu Jošidova vláda staví pro americké vojáky a důstojníky tisíce domů, avšak nevěnuje vůbec žádné prostředky na stavbu příbytků pro dělníky. Podle oficiálních dat 1.180.000 osob žije v chatrčích, kde nejsou chráněni před deštěm, větrem a zimou.

Po ulicích Tokia a jiných velkých měst se potulují v celých tlupách žebráci, nezaměstnaní a invalidé. Všude také žebrají děti, které nemají domova. Lidé jsou nuceni prodávat svou vlastní krev pro raněné vojáky intervenční armády v Koreji. Platí se 1 dolar za 200 gr krve. Tokijský dopisovatel americké agentury „Overseas News Agency“ Martin nedávno napsal, že obchod s dětmi dosáhl obrovského rozsahu. Rodiče těchto dětí, hlavně nádeníci, sezónní dělníci a nezaměstnaní, jsou nuceni prodat své děti, aby nezemřeli hladu. Za jedno dítě dostávají 8 až 30 dolarů. Zoufalé poměry dohánějí mnoho lidí k sebevraždě. Za rok bylo zaznamenáno 18.300 případů sebevražd.

Hrozné poměry pracujících však nikterak neznepokojují nynější vládců Japonska. Američtí a japonští kapitalisté se nesmírně obohacují na krvi a potu lidu. Sto až dvě stě procentní zisky jsou normální u japonsko-amerických společností. To však vykořisťovatelům nestačí. Podle listu „Sunday Times“ japonští průmyslníci požádali

„radu pro hospodářskou stabilizaci“, aby byl prodloužen pracovní týden.

Američtí imperialisté se snaží postavit celý japonský hospodářský život do služeb příprav nové války. Japonští pracující se však nechťejí a ani se nemohou smířit s tímto stavem věcí. Skoro ve všech výrobních odvětvích uspořádali v poslední době řadu stávek. V červenci stávkovali dělníci strojírenského, uhelného, chemického a textilního průmyslu, dále železničáři, zaměstnanci městské dopravy a dělníci v přístavech. Dělníci žádají, aby byl obnoven osmihodinový pracovní den a aby byly zvýšeny mzdy. Protestují proti vzrůstu dražoty, proti nesnesitelným daním a proti omezování demokratických svobod. V zemi se současně stále víc a více šíří hnutí proti remilitarisaci a proti uzavření separátní mírové smlouvy. Japonské odborové svazy a různé organizace demokratické veřejnosti žádají, aby byla uzavřena všestranná mírová smlouva za účasti SSSR a Čínské lidové republiky.

Výkonný výbor kongresu výrobních odborových svazů Japonska otiskl zvláštní projev, odsuzující americký návrh separátní mírové smlouvy. Zdůrazňuje se v něm, že tento návrh je v křiklavém rozporu s požadavky japonské dělnické třídy a veškerého japonského lidu. Představuje nebezpečí pro mír na celém světě a také pro nezávislost Japonska. Dokonce i reformistická generální rada odborových svazů Japonska byla nucena na nátlak dělnických mas vystoupit proti americkému návrhu.

Boj pracujících Japonska proti znovuvzkříšení militarismu a proti uzavření separátní mírové smlouvy podporují prostí lidé celého světa. Výkonné byro Světové federace odborových svazů vyzvalo odborové organizace, aby se aktivně zúčastnily příprav svolání konference zemí Asie a Tichého oceánu. Tato konference má pomoci japonským pracujícím v jejich boji proti militarizaci Japonska a proti separátní mírové smlouvě.

Podle čas. „Truth“

Bulharsko slaví 7. výročí osvobození

Lidově demokratické Bulharsko oslaví dne 9. září svůj státní svátek. Toho dne roku 1944 skončila po desetiletích omylů a zločinů celá epocha bývalé bulharské protilidové a protislovenské politiky, reprezentovaná zejména někdejší germánskou monarchií a jejími kapitalistickými přísluhošy. Dne 7. září 1944 vstoupila vítězná Rudá armáda do Sofie, hlavního města bratrského Bulharska a odtud začíná nová éra v dějinách státu, který v současné době stojí mezi pokrokovými zeměmi, budujícími socialismus a bránícími pod vedením Sovětského svazu mír. Od tohoto dne začal v zemi nový a lepší život. Pracující Bulharska nastoupili pod vedením velkého Dimitrova a po něm zasloužilého Kolarova, vynikající cestu k pokroku, po níž dnes úspěšně kráčí za vedení předsedy vlády Valko Červenkova v družbě se zeměmi lidové demokracie a Sovětského svazu ke dnům velkého rozkvětu.

Jako ve všech zemích lidových demokracií šíří se mezi bulharskými pracujícími na počest 7. výročí osvobození země hrdinnou Rudou armádou socialistické soutěžení.

Zvláště pěkných výrobních úspěchů dosáhli horníci. Tisíce horníků zvyšuje stachanovskou prací a pomocí sovětských pracovních metod těžbu uhlí a bojuje za snížení vlastních nákladů. V prvních řadách soutěžících stojí pracovní kolektiv dolu „Bobov dol“, jehož osazenstvo splnilo plán I. pololetí letošního roku na 112% a ušetřilo snížením vlastních nákladů přes 28 milionů leva.

Pracovní kolektiv textilního závodu „Marica“ bojuje v soutěži na počest národního svátku za název „Vzorný podnik“. Hnutí za splnění pětiletky před stanovenou lhůtou, jehož iniciátorkou byla vynikající tkadlena a laureátka Dimitrovské prémie Tanka Petrova, zachvátilo celý kolektiv závodu. Šest dělníků plní nyní své plány pro rok 1957, 12 pracovníků pracuje na plánu roku 1956, 5 dělníků plní plán roku 1955, 19 pracuje pro plán roku 1954 a za splnění plánu posledního roku pětiletky roku 1953 pracuje 40 dělníků. Iniciátorka tohoto hnutí, Tanka Petrova, pracuje nyní na březnovém plánu roku 1959, to je pro třetí měsíc třetí pětiletky.

Těchto úspěchů dosáhli pracující továrny „Marica“ používáním sovětských zkušeností při obsluze více strojů. Přes 90% zaměstnanců továrny pracuje na více stavech.

Tyto radostné úspěchy pracujících lidově demokratického Bulharska jsou zárukou rozkvětu země, lepšího a stále radostnějšího zítřku - socialismu. Pracující lid Československa zdraví na této cestě k socialismu bratrské Bulharsko v den jeho státního svátku, blahopřeje k dosaženým radostným úspěchům a těší se na budoucí společná pracovní vítězství!

O práci vzorného družstva na žateckém okrese

JZD Holedeč na žateckém okrese je jedním z nejlepších družstev svého okresu. Družstevníci zde hospodáří podle IV. typu provozního řádu na 580 ha polí a 62 ha chmelnic. Letošní žito bylo zatěžkávací zkouškou pro nové formy společného hospodaření. A družstevníci z Holedeče obstáli.

Včas posekali za účinné pomoci žatecké STS. Také sovětský komбайн Stalinec jim velmi pomohl. Za osm dnů posekal, vymlátil a napytloval pšenici a ječmen z 58 ha. Nyní svezené obilí mlátí automatickou mlátičkou, která znamená další úsporu pracovních sil. Je to opravdu třeba, protože v družstvu probíhá též sklizeň chmele, která si vyžaduje mnoho práce a dokončit výmlat současně s česáním chmele je úkol jistě velký. Ale družstevníci se nebojí žádné práce. Vědí, že je třeba pouze dobře organizovat, účelně rozdělit síly - a přidali se k tomu pracovní nadšení, je vyhráno. Tak dnes mohou družstevníci v Holedeči již oznámit, že mají splněné všechny dodávky obilovin. Samozřejmě, že ještě dodají. Vždyť výmlat neskončil a výnosy jsou velmi dobré. Tak u ječmene byl průměrný výnos 25 q z hektaru a u žita dokonce 32 q z hektaru. I s chmelem jsou družstevníci spokojeni. Rádnou péči o rostlinky od samého začátku až do dnešních dnů a pravidelnými postřiky dosáhli, že je chmel zdravý, bez škůdců a také výnos bude uspokojivý. Nyní už se plní koše chmelovými hlavickami, odtrhávanými hbitými rukama česáčů, větel za větlem přibývá do žoků. Účetní družstva, Vladimír Prokopjuk vypráví, jak se družstevníci postarali o česáče, kteří jim letos pomáhají chmelovou úrodu sklídit. Snídaní a večeri dostávají česáči v ubytovnách a oběd a svačinu jim odnášejí jídelnošky až na chmelnici, aby se při práci nezdržovali a nepřipravovali se tak o výdělek. Letos se vaří dobře a vydatně. Žádné odbývání chleba a kávou, jako to bývalo dříve. To proto, že víme, jak důležitá je vydatná strava pro dobrý výkon pracovníků - a hlavně, letos je mnoho česáčů z řad naší mládeže a ta musí dobře jíst, protože jde o její zdravý vývin.

Tak se letos připravili zemědělci na chmelovou kampaň, jejíž zdárný průběh má velký význam pro celé naše hospodářství. Protože hodně dobrého chmele znamená hodně dobrého piva a to jsou de-visy, které tolik potřebujeme.

Zemědělské noviny

Spojenectví a přátelství svobodných národů

Veliké historické vítězství Sovětského svazu ve druhé světové válce vedlo k osvobození národů střední a jihovýchodní Evropy od útlaku fašismu a imperialismu. Osvobozeným národům byla otevřena cesta národního a sociálního obrození, cesta výstavby nového svobodného a šťastného života, cesta k socialismu.

Osvobozené národy Polska, Československa, Maďarska, Rumunska, Bulharska a Albanie zničily pod vedením svých komunistických a dělnických stran panství vykořisťovatelů, kapitalistů a statkářů, kteří ve spojení s cizími uchvatiteli vystupovali v úloze katů a potlačovatelů svobody pracujících. Na rozvalinách starých protilidových režimů, režimů národního bezpráví, vykořisťování a bídy, vytváří dělnická třída těchto zemí nový pokrokový společenský řád, buduje opravdu demokratické státy. Dnes každý vidí, že dělníci a pracující rolníci lidově demokratických zemí, vedení komunistickými a dělnickými stranami, zvolili si jediné správnou cestu k osvobození od imperialistického útisku, totiž cestu výstavby nového socialistického života.

Lidově demokratické zřízení zabezpečuje úspěšný hospodářský a kulturní rozvoj a zvýšený blahobyt. Lidová moc soustředila ve svých rukou klíčové posice v hospodářství. Tím byly podkopány kořeny kapitalismu, kořeny vykořisťovatelského systému. Pevná podpora širokých mas umožnila lidově demokratickým státům rozvinout úspěšnou socialistickou výstavbu. Úspěchy lidově demokratických zemí, jichž bylo dosaženo za poměrně nedlouhou dobu, jsou přesvědčivým dokladem nevyčerpatelných možností, jež má opravdu lidová vláda.

Příkladem skvělých úspěchů lidově demokratického zřízení jsou výsledky, jichž dosáhli pracující Polské republiky. Lidové Polsko splnilo před stanovenou lhůtou tříletý plán obnovy národního hospodářství.

Nové veliké vyhlídky otevřel polskému lidu šestiletý plán hospodářského rozvoje, plán výstavby základů socialismu, přijatý na podnět polské jednotné dělnické strany. Polský lid s oblibou nazývá svou svobodnou vlast zemí staveb. A vskutku, celé Polsko je ohromnou stavbou.

Během šestiletky bude v Polsku zbudováno 1287 nových podniků. Koncem šestiletky vzroste tam výroba oceli na pětinašobek a těžba uhlí na trojnásobek. Celá průmyslová produkce se zvětší více než dva a půlkrát. Při oslavě sedmého výročí znovuzrození své vlasti obrací polský lid s láskou své zraky k Sovětskému svazu a k soudruhu Štalinovi. Polští pracující vyslovují svou bezmeznou vděčnost Sovětskému svazu za osvobození od fašistické tyranie a za bratrskou nezištnou pomoc, poskytnutou při obnově a rozvoji národního hospodářství, jakož i při obraně Polska proti úkladům imperialistů.

Ve své řeči na slavnostním zasedání ve Varšavě, věnovaném sedmému výročí znovuzrození Polska, požádal prezident Polské republiky Boleslav Bierut sovětskou vládní delegaci, aby tlumočila národům Sovětského svazu a velikému Štalinovi dík za všestrannou a nezištnou pomoc a aby jim sdělila, že polský lid vidí v Sovětském svazu záštitu sil míru a pokroku na celém světě.

Pracující všech lidově demokratických zemí jsou uchváce- ni budovatelským nadšením. Ve všech těchto zemích dochází k trvalému vzestupu hospodářství a úspěšně jsou tam prováděny plány industrialisace.

Vzrůst průmyslové produkce činil jen za rok 1950 v Maďarsku 35,1%, v Rumunsku 37%, v Bulharsku 23,3%. Takovýmto tempem růstu nemohl se kapitalistický svět vykazat ani v nejlepších dobách. Průmyslová výroba letošního roku překročila předválečnou úroveň v Bulharsku dva a půlkrát, v Maďarsku více než dvakrát. A to

se děje v době, kdy průmyslová výroba marshallisovaných evropských zemí je v úpadku. V západoevropských kapitalistických zemích úpějí miliony pracujících pod útlakem vykořisťování, prožívají hrůzy nezaměstnanosti, hladu a bídy.

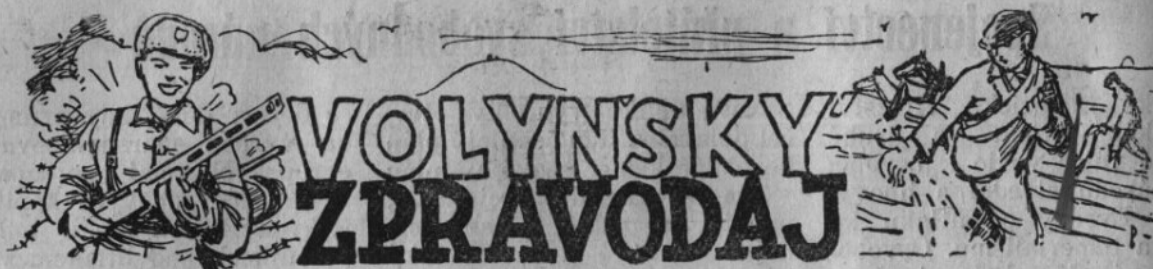
Pevnou oporou lidově demokratických států na jejich cestě k socialismu je jejich spojenectví a přátelství se Sovětským svazem. Národy Sovětského svazu a pracující lidově demokratických zemí, oddávající se pokojné budovatelské práci, bedlivě sledují pikle imperialistických útočníků a všestranně prohlubují přátelství a spolupráci svobodných národů v boji za výstavbu nového života a za mír na celém světě.

Tábor míru, demokracie a socialismu roste a sílí. Spolu se Sovětským svazem vedou houževnatý boj za odvrácení války a za zachování míru lidově demokratické země a mnohamilionový lid svobodné Číny. V táboře míru, demokracie a pokroku je též Německá demokratická republika. Ve všech zemích šíří se hnutí obránců míru.

Přátelství a spolupráce mezi svobodnými národy budujícími nový život rozvíjí se na základě zásad proletářského internacionálního, na základě zásad Leninových a Štalinových. Komunistické a dělnické strany vychovávají pracující v duchu věrnosti leninsko-stalinským principům proletářského internacionálního a nesmiřitelnosti ke všelikým projevům buržoasního nacionalismu.

Spojenectví a přátelství svobodných národů je velikou historickou vymožeností. Pod praporem Marxovým, Engelsovým, Leninovým a Štalinovým, pod vedením komunistických a dělnických stran prohlubují pracující lidově demokratických zemí bratrskou spolupráci s národy SSSR a kráčejí bezpečně po cestě k socialismu.

Podle čas. PRAVDA

Zprávy svazu

Krácení důchodů

Mnohé krajany zajímá úprava důchodů, provedená vládním nařízením ze dne 29. června 1951 a uveřejněná ve Sbírce zákonů a nařízení č. 49/1951.

Níže uvádíme výklad tohoto nařízení:

Odnímání důchodu

Proti dřívějšímu stavu bylo značně zvýhodněno. Nárok na starobní důchod, který vznikl do 30. 6. 1951, nezanikne, ani když si důchodce ve svém zaměstnání vydělá více než polovinu průměrného ročního výdělku, z něhož byl důchod vyměřen. Podobná situace je u invalidních důchodců pochopitelně s tím omezením, že tento důchodce musí být s lékařského stanoviska invalidním. Pouze v případech, kdy invalidní důchodce, který nemá nárok na starobní důchod, vstoupí do zaměstnání po 60. roce věku, nezanikne nárok, ani když důchodce není s lékařského stanoviska invalidní.

Hranice pro krácení důchodů

Jestliže úhrn důchodu a výdělku přesahuje po propočtení na rok 48.000 Kčs, krátí se důchod o polovinu částky, o kterou úhrn důchodu a výdělku přesahuje 48.000 Kčs, nejvýše však o polovinu výdělku. Důchod při tom nesmí klesnout v žádném případě pod polovinu.

Příklad:

Válečný invalida pobírá měsíčně od státního úřadu pro válečné poškozence a nebo od Vojenského pensijního ústavu (jde-li o důstojníka) titulem invalidních zaopatřovacích platů částku 1.500 Kčs. Kromě toho jest zaměstnán a vydělá si 4.000 Kčs. měsíčně.

Po přepočtení na rok úhrn důchodu a výdělku přesahuje částku 48.000 Kčs o 18.000 Kčs. Invalidní důchod bude tedy krácen o 9.000 Kčs ročně. Uvedený tedy bude dostávat 750 Kčs měs.

Zaměstnané vdovy, které dostávají výchovné, jsou dále zvýhodněny tím, že krácení se snižuje o jednu třetinu za každé dítě, na které dostává výchovné. Dostává-li výchovné na tři děti, nenastane u ní krácení vůbec.

Je-li pracující důchodce (starobní, invalidní, vdovský) starší 65 let, nebo je-li mladší a je zaměstnán v uhelných dolech pracemi pod zemí, nekřátí se důchod vůbec.

Nemocenské

Invalidnímu nebo starobnímu důchodci, jehož zaměstnání trvalo aspoň 3 měsíce před vznikem nemoci, spojené s pracovní neschopností, přísluší nemocenské nejdéle po dobu 60 dnů. V téže kalendářním roce může být nemocenské poskytnuto pouze po dobu 60 dnů. Poživatelka vdovského důchodu má však v případě onemocnění nárok na nemocenské bez zřetele na délku zaměstnání a to nejdéle po dobu 365 dnů ode dne pracovní neschopnosti, způsobené nemocí. Vznikla-li pracovní neschopnost u zaměstnaného důchodce pracovním úrazem, má rovněž nárok na nemocenské po dobu 365 dnů.

Působnost vládního nařízení

Toto vládní nařízení se vztahuje na všechny důchodce bez výjimky, zahrnuje tedy jak důchodce ÚNP, tak příjemce důchodů, které byly k 31. březnu 1950 odpočívny (zaopatřovací) platy z veřejného pensijního zaopatření, dále příjemce odpočívnych platů z veřejného pensijního zaopatření, pensisty SNB, armády atd. Vládním nařízením bylo zrušeno i zvláštní ustanovení o důchodcích, kteří pracovali aspoň 6 měsíců v době dvouletky.

Poradna svazu

Dotaz:

Jsem členkou JZD III. typu. Před vstupem do JZD měla jsem usedlost-konfiskát o výměře 10 ha.

Prosím o informaci, zda musím platit pojišťovnu, když dostávám pensi po manželovi, který padl jako příslušník čs. zahraniční armády v SSSR.

Zn. A. Holubičková, Teplice VII

Odpověď:

Ve svém dotazu neuvádíte, o jakou pojišťovnu Vám jde. Domníváme se však, že se Vám jedná o sociální a nemocenské pojištění u okresní národní pojišťovny. Doporučujeme Vám proto, abyste se obrátila na ONP v Teplicích, kde obdržíte v této záležitosti přesné a určité správné informace.

Podle právoplatných předpisů, jste-li členem JZD a máte-li odpracováno minimální počet pracovních jednotek v JZD, resp. zavázete-li se, že tento počet pracovních jednotek během roku odpracujete, pojistí Vás nemocensky Vaše JZD. Nemocenské pojištění tedy platit nebudete, to bude platit za Vás JZD ze zvlášť k tomu účelu zřízeného fondu.

Pokud jde o sociální pojištění členů JZD vyšších typů, to si musíte platit sama. Musíte ale požádat ONP, aby Vám sociální pojištění, které jste dosud platila jako soukromě hospodařící zemědělec, přepočítala a změnila na jeden ze tří typů sociálního pojištění pro členy JZD.

I v tomto případě Vás ONP pojistí podle jednoho z těchto tří druhů pouze tehdy, zavázete-li se, že během roku odpracujete minimální počet pracovních jednotek v JZD. V opačném případě budete muset platit sociální pojištění v takové výši, jako jste jej platila, když jste hospodařila samostatně. Sociální pojištění je povinné.

Redakce Věrné stráže pátrá po pobytu kr. Jana Petržilký ze Straklova, který je t. č. pravděpodobně kdesi na Moravě. Prosíme krajany, kteří by o něm věděli, aby nám jeho adresu sdělili.

Tiskový fond

Na svatbě prof. Larisy Krivkové s prof. Stanislavem Nevřivým, která se konala v Židlochovicích u Brna dne 13. 5. 1951, byla provedena z podnětu krajana Antonína Kazilovského z Meclova a odb. u. Eugenie Krivkové ze Šumperka sbírka na účely tiskového fondu, která vynesla 2.020 Kčs.

Děkujeme iniciátorům sbírky a všem štedrým dárcům. Novomanželům přejeme na jejich cestě životem hodně radosti a společných úspěchů.

Popisy českých osad na Volyni — Ozerany České

Anna Honzátková

1. pokračování

Hostinského zastupoval Josef Dragoun. Přivezli z Lucka nějakou tu půlku piva na neděli nebo na posvícení, pouť, dětskou a školní besídku a školní stromeček. To se vypilo a byl zase klid na delší dobu. Při vši práci a starostech plynul čas na Volyni spokojeně; nedostatku nebylo.

Nadešla však I. světová válka, která ničí vše. Učitelové byli sebráni jeden po druhém s jinými muži do vojska, škola zaniká a i slibný rozkvět vesnického života se zastavil.

Do války odcházejí jako legionáři: Kolínský Josef, Čurda František, Baloun Jaroslav, Gulč Hubert, Chudoba Václav, Toman Alexandr, Řepík Antonín a Tomančuk. Z nich padli: Baloun Jaroslav a Gulč Hubert.

Ustupující carská armáda páli statky, takže vesnice vyhořela skoro úplně. Co zůstalo po carské armádě, zničili Rakušané, když se fronta vracela. Lidé emigrují jako „běženci“ do hloubi Ruska. Když se po čase vrátili domů, našli na místě, kde stála jejich ves, jen hromady cihel a nedohořelých trámů. Zahrady byly vykáčeny, z chmelnic sloupky odtahány na vojenské kryty a zákopy. Na mnohém dvoře zůstala jen studna. Obnova obce šla pomalu. Mnohde se muselo bydlet v obyčejném sklepě upraveném k obývání. Materiál na stavby se dovážel z lavrovských lesů, kde se skrývali různí dobrodruzi a ohrožovali bezpečnost. Mimo toho stále se ještě střídaly různé „režimy“ a zmáhalo se banditství. Poměrný klid nastal teprve s příchodem Poláků, kteří pomalu zaváděli pořádek.

Polská vláda provádí osidlování Volyně svými legionáři. Říkalo se jim osadníci. Dostávají půdu do vlastnictví a tak naši useláci mají nové sousedy.

Trvalo to léta, než Ozerany České přišly do předválečného stavu. Děti se učí zase v domě, a to u Josefa Sedláčka — první český. Škola, která obstála ve válce, byla obsazena rakousko-uherskou armádou. Učí občan Horák. Vyučování češtiny umožnil rakousko-uherský „lajtnant“ — Čech Klíma, přispívající k opatření českých učebnic z Čech. Po odchodu fronty vyučuje se ve škole. Učí občan Čurda Josef — česky a ukrajinsky. Pak učitel Jansa, po něm Bedřich Šebesta r. 1921 polsky a česky. Dále přichází učitelka národnosti po-

Budova obecné školy v Ozeranech Českých.

ské Žofie Osinská a pak již jen učitelé Češi: Harasimčuk, Řezek, Balabuchová, Perná a nakonec Anna Honzátková, která učila v Ozeranech českých od roku 1937 do r. 1947, t. j. do reemigrace. Tato léta se vyučovalo polsky, česky, ukrajinsky, pak zase česky, rusky a ukrajinsky.

Jak již bylo podotknuto, nejbližší město Luck bylo vzdáleno od Ozeran Českých 23 km. Také do mlýna měli občané 20—30 km. MUSELO SE JEZDIT PRO MOKU DO VOLKOVA, VOJETJNA NEBO DO NOVOSTAVU. Cesty byly blátivé, na jaře a na podzim vůbec nesjízdno. Také v zimě, když byly velké sněžné závěje, bylo zle. Silnic nebylo vůbec. Tu Karel Kopecký se svým synem Karlem a Vladimírem pomýšlejí na stavbu vlastního mlýna. Brzy po válce se začalo stavět. Za necelé dva roky mlýn byl dán do provozu a v roce 1921 se rozsvítilo první elektrické světlo ve mlýně. Byla to první žárovka v obci.

V r. 1924 bylo založeno Kolo České matice školské. Prvním předsedou kola byl učitel Bedřich Šebesta.

Za dva roky byl utvořen Sbor dobrovolných hasičů. Postupně si občané postavili hasičskou zbrojnici, koupili stříkačku, sudy a vozy na vození vody. Vozu od stříkačky používalo se jako smutečního při pohřbech členů hasičského sboru, aneb jejich rodin, což bylo čestnou povinností hasičů. Dále byly zakoupeny hasičské uniformy a prilby.

V r. 1936 byl vyhotoven hasičský prapor, který věnovaly ženy hasičů Marie Kopecká, Anna Chudobová, Antonína Šotolová, Marie Grygarová a jiné. Tento prapor byl v roce 1947 přivezen do ČSR

a darován hasičskému spolku v Medlově, okres Sternberk, kde je usazen větší počet rodin z Ozeran Českých.

U Josefa Dragouna se odbyvaly zábavy, posvícenská, pouť a také divadla. Byla tam velká místnost, největší v obci, ale přes to málo vyhovující těmto účelům. Strop nízký, takže při větších návštěvách vzduch byl přesycen, světla v petrolejových lampách hasla. Ačkoliv všichni jsme byli povděční Dragounovi, že nám ponechává tuto místnost, kde mnohokrát i děti měly svá divadla a vánoční stromečky, přece se pomýšlelo na stavbu obecního domu pro tyto účely. Přistoupeno bylo k tomu v r. 1937. Společnými silami byly dány základy a stěny, ale válka polsko-německá r. 1939 učinila konec výstavbě a dům zůstal nedokončen.

V obci se zakládá další obchod, a to přičiněním Vladimíra Holého. Byl to zase koloniál a právě tak jako F. Grygar, dovážel i tento veškeré potřeby pro celou obec z Lucka.

Jeho bratr, Emil Holý, zařizuje v obci větší zámečnickou dílnu, kde se prováděly opravy hospodářských strojů, ba i motorů k mlátičkám a pod. Dílna byla vybavena i elektrickým osvětlením, což na tehdejší dobu bylo opravdovým pokrokem.

Když jsem přišla do Ozeran Č. v r. 1937, hrála se tam občas divadla. Řídil je František Grygar. Já jsem provozovala výlety, školní besídky, stromečky a divadla se svými školními dětmi. V předcházející obci Újezděch u Zdolbunova, kde jsem též působila několik let, byl založen ochotnický divadelní kroužek a hrávalo se často, skoro každé 2—3 týdny. (Pokrač.)

V hlubokém zármutku oznamujeme všem přátelům a známým, že nám navždy odešel náš drahý manžel, otec a dědeček,

Vladimír Štorek,

nar. 1891 ve Volkově na Volyni.

Zemřel po krátké nemoci dne 19. srpna v nemocnici v Žatci.

Pohřeb našeho drahého zesnulého se konal 21. srpna na městský hřbitov v Žatci.

Při této příležitosti děkujeme všem, kdož jej doprovodili na jeho poslední cestě, jakož i dárcům věnců a kytic.

Budiž mu země česká lehkou!

Manželka, dcery a vnuci

Se stále stejnou bolestí vzpomínáme, že 30. srpna t. r. uplynuly dva roky od smrti našeho milovaného.

Bohuslava Gabriela,

podporučík čs. zahraniční armády z SSSR, narozeného v Moštěnicích na Volyni. Jeho nadějný život byl předčasně ukončen ve věku 24 let. Zemřel následkem válečných útrap.

Kdož jste ho znali, vzpomeňte s námi!

Truchlící dcera Danuška, matka, bratři, sestry, švagr a příbuzní

Vzpomínáme, že uplynulo již dvanáct dlouhých let od doby, kdy nás navždy opustila naše drahá **Mařenka Procházková**, rozená Halejová, z Dlouhého Pole na Volyni. Odešla v plném květu mládí ve věku 23 let.

Spí sladce, naše drahá Mařenko, v dáli na žitinském hřbitově! My na tebe stále vzpomínáme a posíláme na tvůj hrob tisíce nehynoucích vzpomínek.

Kdož jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Truchlící rodina Halejova, Procházkova a příbuzní

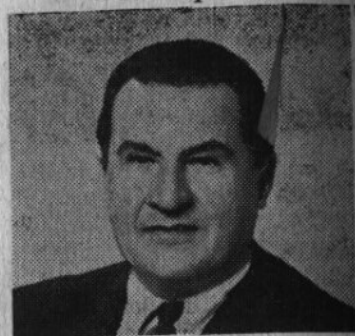
U příležitosti třináctého výročí smrti vzpomínáme památky našeho drahého syna a bratra **Vladička Kříže**, nar. 2. 1. 1924 v Moravici u Mlynova na Volyni. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci dne 3. srpna 1938.

Odpočívej v pokoji v daleké bratrské zemi! Klademe ti na tvůj vzdálený hrob kytice nevdnoucích vzpomínek.

Rodiče a bratr Toník

Malý oznamovatel

Blahopřání

Letos, dne 19. září, dožívá se **Sergej Tomášek** svých 50. narozenin. Do dalšího půlstoletí mnoho zdraví, síly a spokojenosti v naší vlasti přeji **Hanka a Stanislav**

P o d ě k o v á n í

Touto cestou děkuji mistru hodinářů Růžkovi v Praze XII, Anglická 18 za jeho přátelství k vol. krajanům a pochopení pro památkové věci. Opravil rychle a levně staré a vzácné hodinky mé manželky, o kterých všichni ostatní odborníci tvrdili, že se již k ničemu nehodí.

Poněvadž vím, že mnozí vol. Češi vlastní staré památkové hodinky a rádi by si je nechali opravit, doporučuji mistra Růžka, který slíbil, že tyto opravy rád provede.

MUC. J. Málek

MISTR RŮŽEK

hodinář a soudní znalec

Vinohrady, Anglická 18,

— tel. 296-60

Vzorná dílna pro veškeré opravy

Předám zemědělskou usedlost o výměře 9,95 ha, z toho orné půdy 8,64 ha. Na pozemcích je 125 ovocných stromů různého druhu. Nádraží Hor. Řepčice, na trati Litoměřice - Česká Lípa, ve vzdálenosti 3 km.

Zájemci hlase se na adresu: Boh. Štěpánek, Soběnice 7, p. Liběšice u Uštěku, okr. Litoměřice.

Cheete ozdobit rovy svých drahých mrtvých pěknými pomníky?

VKUSNÉ POMNÍKY, jakož i NAHROBNÍ DESKY zhotoví

VÁCLAV TESAŘ

kamenosochařství

Postoloprty

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268